

פרשת במדבר

איש על דגלו באתת לבית אבתם יחנו בני ישראל מנגד סביב לאהל מועד יחנו (ב)

מדוע חוזר הכתוב בסוף הפסוק על תיבת 'יחנו' הנראית, לכאורה, מיתרת?

ה"הרי בשמים" אומר על כך, כי בעבודת ה' הכלל הוא שככל שאדם מרגיש שהוא יותר רחוק, הוא קרוב יותר, ואלו כאשר אדם מרגיש קרוב לעבודה, והוא חש כי מצבו הרוחני טוב, הוא מוכיח על רחוקו, כמאמר הכתוב (ירמיה לא, ב): "מרחוק ה' נראה לי".

דברים דומים אמר הרבי מגור ל"חפץ חיים", כאשר נפגשו בכנסיה הגדולה הראשונה. בפגישה זו שאל ה"חפץ חיים" את הרבי אודות הכתוב בפרשת ראה (דברים יג, ה): "אחרי ה' אלקיכם תלכו".

רש"י מפרש שכל 'אחרי' הוא מופלג ורחוק - הקשה ה"חפץ חיים" - אם כן, מהי כוונת הפסוק "אחרי ה'... תלכו", וכי בהליכה רחוקה עסקינן?

אכן כן - השיב לו האדמו"ר - משום שככל שיהודי מרגיש שהוא רחוק, כך הוא יותר קרוב...

כיוצא בכך באר ה"בעל שם טוב" הקדוש את הפסוק בתהלים (קיח, יט-כ): "פתחו לי שערי צדק אבא במ... זה השער לה' צדיקים יבאו בו" - עומד לו יהודי ומבקש להכנס בשערי השכינה, ואין הוא יודע איפה השער, ומשיבים לו: "זה השער לה'" - עבדה זו, שאתה מרגיש עוד בחוץ ורחוק מעבודת ה', היא גופא השער לה', אשר צדיקים יבואו בו.

זהו שנאמר בפסוק שלפנינו - מסים ה"הרי בשמים" - "איש על דגלו באתת לבית אבתם יחנו בני ישראל", וכל זמן שיחוש עצמם "מנגד", כלומר: רחוקים מן הקב"ה, זהו האות לכך ש"סביב לאהלמועד יחנו", שהם קרובים עד מאד לאביהם שבשמים.

מקור: הרב שלמה לוונשטיין שליט"א